

عنوان مقاله:

دلالت های اعتقادی و شبهات کلامی داستان موسی و خضر علیهم السلام

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 22، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

عبدالرحیم سلیمانی بهبهانی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

آیات ۶۰ تا ۸۲ سوره کهف، داستان ملاقات موسی و خضر علیهم السلام را گزارش کرده است. حوادثی که در مدت هم نشینی و مصاحبت این دو شخصیت الهی به وقوع پیوسته، موضوع بحث یا مستند برخی دیدگاه ها در علم فقه، اخلاق و تربیت، کلام و ... شده است. نوشتار حاضر که به سبک توصیفی تحلیلی سامان یافته، با بازخوانی وقایعی که در این ملاقات رخ داده، در پی استخراج دلالت های اعتقادی و پاسخ به شبهات مستند به برخی از آیات این داستان است. در آثار تفسیری دارای رویکرد کلامی، به صورت پراکنده و مختصر به این موضوع پرداخته شده است، اما مقالاتی که در باره آیات مذکور نوشته شده، عمدتاً فاقد رویکرد کلامی است و از نگاه اخلاقی، تربیتی و عرفانی به آن نگریسته اند. در این پژوهش بر مواردی از معارف اعتقادی تمرکز شده که به صورت مستقیم و بی واسطه، از نفس آیات قرآن استنتاج می شوند و نیازمند گزارش های فرا قرآنی و پیش فرض های اختلافی نیستند، یا حداقل، کمترین نیاز را داشته باشند. مهم ترین دلالت های اعتقادی آیات مورد بحث، به عنوان دستاوردهای پژوهش را می توان چنین برشمرد: امکان برخورداری برخی انسان ها از علم غیب با افاضه الهی؛ تکلیف آور بودن قسمی از اقسام علم غیب اولیاء؛ تأییدی بر قاعده کلامی لطف؛ رمزگشایی از حکمت برخی پدیده های ناگوار و پاسخی به شبهه شرور.

کلمات کلیدی:

سوره کهف، موسی و خضر، علم غیب، علم به حوادث آینده، قاعده لطف، شبهه شرور، شبهات کلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1602163>

